

Пам'яті академіка В.В. Юрчишина

Час швидкоплинний. Майже рік, як пішов із життя видатний учений, гордість вітчизняної аграрної економічної науки, з гарячим серцем українець, академік, заслужений діяч науки і техніки України Володимир Васильович Юрчин, якому виповнилося 69 березня 2018 року 93 роки. Це - велика, непоправна втрата не лише для рідних Володимира Васильовича, а й для аграрної науки, села і селянства, нашої Вітчизни - України.

Адже Володимир Васильович визначив для себе три святині: сім'ю, село й Україну. Весь його життєвий шлях є свідченням служінню обраним святиням. І тому Володимир Васильович асоціюється як взірцевий чоловік, батько та дідусь, своєрідний оберіг села й селянства, палкий патріот нашої держави.

Як справжній син української землі, володар потужного природного інтелекту Володимир Васильович завжди виявляв глибоке розуміння сутності соціально-економічних процесів, що відбуваються в аграрному секторі економіки і, по суті, усі довгі роки свого творчого наукового шляху перебував на гребені розв'язання найгостріших і найважливіших проблем розвитку села у широкому розумінні цього слова. Це був учений-новатор, учений-першопроходець.

Зазначені неординарні якості Володимира Васильовича концентровано знайшли своє відображення у книзі, присвяченій видатній Особистості - людині, Особистості - вченого, Особистості - вчителя під промовистою, надзвичайно глибоко співзвучною назвою: "Селянський син: дух і справа академіка Володимира Юрчишина", що видана Науково-економічним центром України ДУ "Інститут економіки і прогнозування НАН України". Символічним є те, що це, можливо, перше науково-публіцистичне видання про вченого прижиттєво і тим самим стало ще одним свідченням того, наскільки шанувала й поцінювала наукова громадськість величезну роль Володимира Васильовича у розвитку аграрно-економічної науки.

Життєвий шлях ученого вражає. Він не був вкритий м'якою травичкою і не стелився рівною стежиною. Це був тернистий, надзвичайно важкий шлях, який достойно спроможна пройти лише людина з непохит-

ною волею, безстрашна у боротьбі за справедливість, за свою честь і гідність. Саме в такому яскраво обрамленому образі постає Володимир Васильович у книзі Бориса Кириченка "Притча академіка Юрчишина".

Старшому поколінню відомо, якій обструкції піддавався Володимир Васильович абсолютно безневинно. Протягом 15-ти років він стійко боровся проти зграї своїх горе-земляків-запроданців та московських партноменклатурних наклепників, які намагалися позбавити всіх набутих ним стоїчною працею і власним талантом надбань у науці й суспільному становищі. Але Володимир Васильович не похитнувся, вистояв навіть під прямою загрозою знищення. Мені про це неодноразово розповідав Володимир Васильович, а Борис Кириченко написав про цей факт у своїй книзі. У Москві на одному із засідань високого союзного органу було прямо у вічі Володимирі Васильовичу сказано: "выведем проходимца на чистую воду, исключим из партии, направим дело в прокуратуру и ты сгниёшь, даже не в Сибири".

Володимир Васильович, згадуючи про ці важкі 15 років, із гіркотою зазначав, що не було жодного дня, щоб наклеп наскрізь не пронизував мою душу і серце й не лише мою, а також найближчих і найдорожчих мені людей.

Хочеться від щирого серця подякувати Борису Йосиповичу Кириченку за яскраву глибоко змістовну науково-публіцистичну працю про Володимира Васильовича. Завдяки цій праці численна аудиторія заінтересованих читачів пізнає ті грані таланту Володимира Васильовича, які можливо залишилися в тіні, відчують серцем, якою мужньою, непоборною особистістю був Володимир Васильович. Він вистояв і переміг.

Декілька слів про особисте. Відхід у небуття Володимира Васильовича - це велика непоправна втрата й для мене. Я вважаю його своїм Учителем із великої літери, бо прикладом для мене завжди були в науково-громадському житті його наукова порядність і принциповість, людяність, громадянська сміливість та гуманність. Ми були духовно близькі, мали спільні погляди на розвиток політичних і соціально-економічних

процесів у нашій державі. Часто вели наукові дискусії щодо формування аграрної політики на сучасному етапі, роль різних форм господарювання на селі, про майбутнє села й селянства. Його поради завжди були лаконічними, чіткими та глибоко змістовними. До того ж нас єднала і наша спільна мала батьківщина – Шаргородщина, що на Вінничині.

І зараз, у цій складній ситуації в аграрній науці в умовах загрози, що нависла над НААН, особливо гостро відчувається біль

утрати Володимира Васильовича, бо саме він, завдяки своєму беззаперечному науковому авторитету, логічній доказовості й принциповості значною мірою сприяв би збереженню її статус-кво та обґрунтуванню шляхів подальшого розвитку.

Все ж гріє душу та обставина, що Володимир Васильович залишив такий яскравий слід в аграрній економічній науці, який стане на тривалі роки дороговказом для прийдешніх поколінь науковців – аграрників і практиків.

**В.Г. АНДРІЙЧУК, доктор економічних наук,
професор, академік НААН**

Андрійчук Василь Гаврилович – доктор економічних наук, професор, академік НААН, професор-консультант кафедри економіки і менеджменту агробізнесу, Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» (м. Київ, просп. Перемоги, 54/1)

E-mail: vasil.andriychuk@gmail.com

Андрійчук Василь Гаврилович – доктор экономических наук, профессор, академик НААН, профессор-консультант кафедры экономики и менеджмента агробизнеса, Государственное высшее учебное заведение «Киевский национальный экономический университет имени Вадима Гетьмана» (г. Киев, просп. Победы, 54/1)

E-mail: vasil.andriychuk@gmail.com

Andriichuk Vasyl Havrylovych – doctor of economic sciences, professor, academician of NAAS, professor of the department of economics and management of agricultural business, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman (54/1, Peremohy av., Kyiv)

E-mail: vasil.andriychuk@gmail.com

* * *

Новини АПК

Уряд надаватиме дотації за утримання корів та молодняку

Одним із інструментів державної підтримки розвитку тваринництва є надання фізичним особам спеціальної бюджетної дотації за утримання молодняку великої рогатої худоби у розмірі до 2500 грн за вирощування телят до 1-річного віку, підприємствам – за утримання корів у розмірі 1500 грн. Про це йшлося на організованому 6 березня круглому столі «Державна підтримка галузі тваринництва в Україні» в рамках XI Міжнародного молочного конгресу за участі представників Мінагрополітики

Для одержання дотації за утримання корів підприємство має подати до Мінагрополітики відповідні документи.

Терміни подачі документів – до 1 квітня (відповідно до звіту щодо ВРХ станом на 1 січня) та до 1 жовтня (відповідно до звіту щодо ВРХ станом на 1 липня).

Для отримання дотації за утримання молодняку ВРХ власник має подати до місцевої сільської/селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади копії також відповідних документів.

Документи приймаються протягом бюджетного року до 1 травня, до 1 вересня і до 1 грудня поточного року в порядку черговості їх надходження.

На зібранні було детально інформовано як отримати часткову компенсацію за кредитами, залученими для покриття витрат у галузях вівчарства, козівництва, бджільництва, звірівництва, кролівництва, шовківництва та аквакультури, отримання компенсації витрат на будівництво та реконструкцію тваринницьких комплексів та ін. за рахунок кредитів, відшкодування за утримання племінних тварин, відшкодування вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм, доїльних залів тощо.

Прес-служба Мінагрополітики України